

Mèxic D.F. 13 de març del 1962

Estimats pares: avui he anat a les oficines de la representació del govern espanyol a Mèxic. El número del meu expedient és el ~~191~~ 191, de 7 de març del 1962, cursat al "Ministerio de Asuntos Exteriores. Sección consular", de Madrid. Els tràmits, normalment, tarden tres mesos, però poden allargar-se molt més per qüestions burocràtiques; m'han dit que una gestió a Madrid els pot escurçar extraordinàriament.

He parlat llargament amb un dels diplomàtics, el senyor Maroña, exposant-li detalladament qui sóc, quina és la meua situació, ensenyant-li els llibres publicats i els traduïts. M'ha rebut amb una gran amabilitat i m'ha explicat que, per qüestions polítiques, no tinc res a témer. Però la cosa del divorci i nou casament li sembla més complicada i diu que s'hauria de consultar a un advocat espanyol el fet de si, en posar els peus en territori peninsular, no em convertiria en reu del delictes de bigàmia. Com a mexicà (estic nacionalitzat des de l'any 1942, fa vint anys) no tindria cap inconvenient en aquest sentit, però sí els que comportaria l'ésser estranger: permís limitat a sis mesos, renovable però sempre amb la facultat de les autoritats espanyoles d'obligar-me a abandonar el país ~~*finit*~~ -finit el terme- amb quaranta vuit hores de temps. El mateix senyor Maroña m'ha confessat que no està prou assabentat de la llei per a donar-me un consell vàlid, insistint en la necessitat de consultar a un advocat espanyol. Tot això m'ha representat una galleda d'aigua freda, però és millor preveure-ho tot i, si es pot, seguir el consell: potser l'Estradé Rodoreda ens faria aquest nou favor... Com a ciutadà ^{de Mèxic,} la cosa es reduïria al tràmit simple de treure el passaport, fer-me'l visar per la representació espanyola i presentar-me a Barcelona, amb un permís de sis mesos als finals dels quals ja es veuria què passava. Això, és clar, no em sembla la millor solució. També puc venir sense esperar cap permís i, en territori de sobirania espanyola, tindria cinc dies de temps per a presentar-me a la policia on, si no hi havia pendent cap denúncia contra mi, se'm ~~en~~ consideraria acollit a les darreres amnisties.

Ens ha dolgut moltíssim la mort de l'oncle Jaume i compartim el sentiment de tots vostres.
Avui mateix escric a la tia Antònia donant-li el condol.

L'avantatge de la ciutadania mexicana, potser, seria per als nens (si podien conservar-la) en vistes al servei militar i altres coses. No sé si els seria, en canvi, una dificultat per als estudis i la residència permanent.

El senyor Maroña se m'ha ofert per tot el que d'ell depengués, pero creu millor esperar el permís de Madrid i, si pot ésser, accelerar-lo amb una gestió directa. No sé si el pare té amics prou amics a la capital per a demanar-los un favor d'aquesta mena. O bé si des de Barcelona es pot fer alguna cosa. Néstor Luján se'm va oferir (per avals, recomanacions i coses semblants) i jo, de ~~moment~~ moment, he fet ús del seu nom entre el de dues persones solvents residents a Barcelona que puguin donar referències del sol·licitant. Qui sap si seria convenient una altra entrevista del pare amb en Luján!

Bé: acabo perquè deixo espai per a la Rosa. Una abraçada ben forta del seu

Raimon

(El retrat adjunt és de la credencial escolar del Raimon)

Estimat pare: sempre em proposo escriure una carta ben llarga explicant-ho moltes coses dels nens, però estic ~~tan~~ tan atafegada que no trobo mai el moment de fer-ho. Ja fa set mesos que estic sense minyona i la veritat és que en tot el dia no paro un moment. També voldria escriure a la Montserrat per a dir-li que té un net preciós però jo ja sé que vots li diràn de part meua. Els nens per ara gràcies a Déu estan molt bé. La Glòria ha reprès el violí amb molt entusiasme i en els estudis continua essent molt aplicada. El Raimon també li agrada molt i continua amb la seva idea de voler ser doctor. La Tere ja va al sisè curs i aquest any

sembla que s'ho pren amb més interès
 que l'any passat, jo em penso que hi
 contribueix el fet de tenir una millor pro-
 fessora. El Raimon es més aviat lleit.

Si Déu vol el cinc de maig farà 15 anys
 i es alt com la glòria que er va fer
 13. La Tena em penso que està bé ~~en~~
 d'alçada per el seus onze anys. La

Gloria sembla que estigui prima perquè
 es de cara menuda com el seu pare, però
 amb vestit de bany té un cos molt bonic
 i pesa 47 quilos i mig. La Tena en pesa
 41, té una carn dura com una pedra.

El Mon és el que està menys gras, i no
 m'ho explico perquè tots tres mengen com
 tres bàrbars. S'estimen extraordinàriament
 encara que naturalment també tenen les
 seves pica-baralles. No es poden imaginar
 amb la simpatia i afecte que parlen de vos-
 tè, quan es refereixen als ~~seus~~ avis d'a-
 miguets seus, diuen: quina diferència dels
 nostres avis de Catalunya! Com que ara a
 casa diàriament es parla del retorn en
 tenim tots més ganes que mai de que
 això sigui un fet.

A la glòria si vaig fer un ^{regal} totgea
li està molt bé i el Pere m'ha promès
que li farà una foto per a vostè. Sembla
si Déu vol m'hi farà un d'igual a la
Tena i així els reuràn a tots dos. Jo
també ja en tinc Tallat un per a mi i
espero estrenar-lo el dipendrà que és el
dia que les nenes ballen a l'Orfeo.

Ens llevem a dos quarts de set del matí.
Els nens esmorzen un vas de llet amb
"Milo" i un rovell d'ou i s'emporten "lunch"
a l'escola. El Pere els deixa a tres quarts
de vuit i als hores ell i jo esmorzem junts.
Llegim una estona els diaris i el Pere se'n
va al despatx. Jo em poso a endregar la
cara i a preparar el dinar. A dos quarts
d'una ve el Pere. Ja tinc la taula parada
i el menjar a punt. Dinem tots dos sols
amb molta tranquil·litat, mirem la Televisió
una estona i el Pere se'n va a cercar als
nens a l'escola. Quan tornen es posen tota tre
a menjar com uns desesperats. Després de
dinar mentre jo rento plats i el Pere fa
una mica de beccina els nens es posen a fer
la Tasca. Quan l'acaben els deixo mirar
la Televisió després a sopar i a dormir.
El Pere i jo anem al cinema d'hora i així no
patim perquè sabem que mirem la "tele" i que s'ho
passen bé. Petons ^{proga}